

det mere hensigtsmæssigt, at anklageren i stedet redegør for den indankede doms indhold, eller at retten (og lægdommerne) gør sig bekendt med dommen på anden måde.

2. Tidligere overvejelser

2.1. Som der nærmere er redegjort for i betænkningen side 73-84, har sagsbehandlingstiden mv. i straffesager været genstand for debat flere gange tidligere, og en række lovforberedende udvalg har overvejet, hvordan behandlingen af straffesager har kunnet effektiviseres og forbedres.

Fokus har navnlig været rettet mod behandlingen af større straffesager om økonomisk kriminalitet, hvor det i mange tilfælde tager flere år at gennemføre sådanne sager.

Det blev i betænkning nr. 1066/1987 om bekæmpelse af økonomisk kriminalitet foreslået at afholde særligt forberedende retsmøder i straffesager på samme måde som i civile sager, og at retten skulle kunne pålægge anklagemyndigheden at udarbejde en skriftlig forelæggelse af sagen. Herudover blev der foreslået en udvidelse af adgangen til at beskære sager af ressourcemæssige grunde. Disse anbefalinger blev gennemført ved lov nr. 385 af 10. juni 1987 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Økonomisk kriminalitet), jf. bl.a. nu retsplejelovens § 849 om forberedende retsmøder og § 850, hvorefter retten i særlige tilfælde kan pålægge anklagemyndigheden at fremsende en skriftlig forelæggelse.

I 1997 nedsatte Justitsministeriet et udvalg om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet (det såkaldte Brydesholt-udvalg). Udvalget, der afsluttede sit arbejde i 2004, afgav i alt 11 delbetænkninger.

Brydesholt-udvalget overvejede i delbetænkning XI spørgsmålet om en effektivisering og forbedring af straffesagsbehandlingen (betænkning nr. 1454/2004). Udvalget overvejede bl.a. spørgsmålet om domstolskontrol med langvarige sigtelser, men fandt ikke grundlag for at indføre en sådan domstolskontrol. I stedet anbefalede udvalget, at der blev etableret en administrativ kontrolordning med langvarige sigtelser, som i dag fremgår af Rigsadvokatens Meddelelse nr. 3/2006, jf. nedenfor pkt. 3.1.5.

Desuden foreslog Brydesholt-udvalget, at der blev indført en udtrykkelig lovregel om parternes mulighed for at anmode retten om berømmelse af sagen, og at rettens beslutning herom kunne kæres. Regler herom blev indsat ved lov nr. 1398 af 21. december 2005 om ændring af retsplejeloven (Behandlingen af større straffesager om økonomisk kriminalitet, adgang til teleoplysninger i visse børsretlige sager m.v.), og ved

lov nr. 538 af 8. juni 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform) blev bestemmelsens anvendelsesområde udvidet til også at omfatte civile sager (nu retsplejelovens § 152 a).

Brydesholt-udvalget overvejede endvidere spørgsmålet om såkaldt forhåndsberømmelse, dvs. at der allerede inden anklageskriftet sendes til retten er reserveret tidspunkter til hovedforhandlingen. Udvalget anbefalede, at der i almindelighed i sager om økonomisk kriminalitet, der kan forventes at have en betydelig varighed, bør ske forhåndsberømmelse af sagen, når anklagemyndigheden kan oplyse, hvornår de sidste mere væsentlige beviser og anklageskriftet kan foreligge, dog således at forhåndsberømmelse bør følges op af et anklageskrift senest 3 måneder før hovedforhandlingens start. Udvalget fandt dog ikke grundlag for at foreslå en bestemmelse i retsplejeloven om adgangen til at anmode om forhåndsberømmelse.

Endvidere overvejede Brydesholt-udvalget, om der burde opstilles regler for, hvor lang tid afhøringer eller hovedforhandling kan udskydes på grund af forsvarerens forhold, uden at dette bør medføre beskikelse af en ny forsvarer. Udvalget anførte bl.a., at det næppe vil være muligt at fastsætte egentlige frister herfor, idet afgørelsen må bero på en konkret vurdering i den enkelte sag, og udvalget fandt på den baggrund ikke grundlag for at foreslå nye regler herom.

Brydesholt-udvalget overvejede tillige spørgsmålet om afholdelse af forberedende retsmøder. Udvalget anførte, at der næppe ville kunne opnås en virkelig mærkbar forkortelse af hovedforhandlingen i byretten ved at anvende forberedende retsmøder, men dette fandtes derimod at kunne være af stor betydning for tilrettelæggelse af hovedforhandlingen i ankeinstansen. Udvalget overvejede herefter, om revisionsrapporter og andre omfattende dokumenter kunne forud sættes læst af retten, således at de ikke skulle oplæses. Efter udvalgets opfattelse kunne en sådan ordning være tidsbesparende, selv om det i et vist omfang vil være nødvendigt med forklarende mundtlige gennemgange og mere detaljerede gennemgange af punkter, hvor parterne er uenige. Ved lov nr. 1398 af 21. december 2005 om ændring af retsplejeloven (Behandlingen af større straffesager om økonomisk kriminalitet, adgang til teleoplysning i visse børsretlige sager m.v.) blev der herefter indført regler om, at oplæsning af sagkyndige erklæringer mv. i et vist omfang kan undlades.

2.2. Spørgsmålet om at nedbringe sagsbehandlingstiden i voldssager blev taget op i den såkaldte »Voldspakke I« fra 1994 (lov nr. 366 af 18. maj 1994 om æn-